

Protokół XXXVII Uroczystej SESJI RADY GMINY KOŚCIELISKO
odbytej w dniu 7 lipca 2022 r. w godz. 14.00 – 16.00 w Domu Ludowym w Kościelisku.

Przewodniczący Rady Gminy Kościelisko Artur Bukowski otworzył XXXVII Uroczystą Sesję Rady Gminy Kościelisko.

Powitał laureatów nagrodzonych Kapitułą Honorowy Obywatel Gminy Kościelisko oraz zasłużony dla Gminy Kościelisko Józefa Pitonia, Józefa Kunca i Kazimierza Długopolskiego, wicestarostę Tatrzańskiego Władysława Pilara, sołtysów, kierowników jednostek organizacyjnych Gminy i referatów, przedstawicieli Ochotniczych Straży Pożarnych, Wójta Gminy, Skarbnika Gminy, przedstawicieli Koła Gospodyń Wiejskich, radnych Gminy Kościelisko oraz wszystkich przybyłych gości.

Zgodnie z podpisaną listą obecności na sesji obecnych było 14 radnych.
Lista obecności radnych i gości stanowi załącznik nr 1 i nr 2 do protokołu.

Radni otrzymali następujący porządek obrad – jak w załączniku nr 3 do protokołu.

1. Otwarcie Sesji, powitanie gości, stwierdzenie quorum, przyjęcie porządku obrad
2. Wręczenie aktów nadania tytułu „Honorowy Obywatel Gminy” i „Zasłużony dla Gminy Kościelisko”
3. Wystąpienie gości i radnych
4. Zakończenie obrad.

Prowadzący zwrócił się z zapytaniem do radnych czy zgłaszają jakieś uwagi do protokołu?

Uwag żadnych nie było.

W związku z tym Przewodniczący Radny stwierdził, że porządek obrad został przyjęty.

Ad. 2

Przewodniczący Rady Artur Bukowski poinformował, że Kapituła w dniu 5 maja br w składzie 13 radnych, wójt Gminy i sekretarz jednogłośnie uznała o nadaniu tytułu Honorowy Obywatel Gminy dla Pana Józefa Pitonia i Zasłużony dla Gminy Kościelisko dla Pana Kazimierza Długopolskiego i Pana Józefa Kunca. Rada Gminy Kościelisko w dniu 23 czerwca br. jednogłośnie podjęła uchwały nr XXXVI/ 284,285,286/22 uchwalające nadanie tych tytułów.

- Prowadzący Rady odczytał :

1). złożony przez Wójta Gminy Kościelisko wniosek o nadanie tytułu Honorowy Obywatel Gminy Kościelisko dla Pana Józefa Pitonia.

„Pan Józef Pitoń urodził się w 1932 roku w Kościelisku, w tradycyjnej rodzinie góralskiej. W rodzinnej wsi ukończył szkołę podstawową, następnie w Zakopanem liceum ogólnokształcące. Studiował w Krakowie w Akademii Wychowania Fizycznego.

W 1958-69 pracował w Wojskowym Ośrodku Szkoleniowym na Groniku jako instruktor wychowania fizycznego i przewodnik tatrzański, potem w Zakopanem w Ośrodku Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży jako instruktor rehabilitacji i nauczyciel.

Od wczesnej młodości zafascynowany jest tradycją i folklorem góralskim – tańcem, muzyką, śpiewem i gwarą. Swoją artystyczną wrażliwość, umiłowanie i przywiązanie do podhalańskiej kultury, przyrody, ludzi przekazywał młodym pokoleniom.

Od 1952 roku działał w amatorskim ruchu folklorystycznym, w regionalnych zespołach artystycznych: początkowo w Kościelisku i Krakowie (był współzałożycielem Zespołu Pieśni i Tańca "Skalni").

W latach 1967-1997 był członkiem zespołu im. Klimka Bachledy, działającego przy Związku Podhalan w Zakopanem. W okresie 1970-1997 pełnił funkcję jego kierownika artystycznego.

Prowadził także naukę tańca i śpiewu w zespole im. Bartusia Obrochty w Zakopanem oraz na letnich kursach folklorystycznych dla Polonii w Lublinie, Opolu, Nowym Sączu i Sanoku. Uczył tańca, śpiewu i gwary zespoły "Karliki" i "Wieliczka" z Francji. Przez dwa lata pracował w zespole góralskim w Chicago. W 1976 r. zdobył nagrodę główną w Ogólnopolskim Konkursie Tradycyjnego Tańca Ludowego w Rzeszowie. Kierowany przez Józefa Pitonia Zespół Klimka Bachledy w 1976 roku uhonorowany został Nagrodą im. Oskara Kolberga.

Józef Pitoń jest jednym z najlepszych gawędziarzy podhalańskich. Od lat 60-tych prowadzi pogadanki regionalne na obozach, w szkołach, pensjonatach. Od 1969 roku bierze udział w "Sabałowych Bajaniach" w Bukowinie Tatrzańskiej, gdzie zdobył 20 nagród głównych.

Swoje talenty gawędziarskie wykorzystuje także w działalności literackiej. Jest jednym z niewielu autorów piszących konsekwentnie w gwarze górali podhalańskich.

Jego opowieści ukazały się pod tytułami: "Moje bajdy", "Naski świat", "Holni ludzie", "Roki lecom", „Drzewiej i dziś”, „Ujek”.

W roku 2014 ukazały się jego wspomnienia "Kościelisko jakie pamiętam", a w 2016 wydana została jego autobiografia „Mój żywot marny”.

Grał też w wielu filmach fabularnych i dokumentalnych, m.in. w „Ród Gąsieniców” i „Legenda Tatr”. Pojawiał się w filmach edukacyjnych i dokumentalnych, m. in. "Sabała" (1994), "Ujek. Józef Krzeptowski" (1996), "Cieszyły mnie hole od małego" (1996), "Opowieść o Jaśku Karpiele Bułecce" (2005), "Tatrzańskie sacrum" (1997), a także w filmie niemieckiej telewizji ZDF "Muzik und Tanz der Goralen" (1980), widowisku telewizyjnym "Kolędy spod regli" (TVP Kraków

1993) oraz innych licznych audycjach radiowych i programach telewizyjnych promujących region.

Pracując w zespołach góralskich przygotował wiele przedstawień i widowisk regionalnych oraz sztuk teatralnych. Część z nich, mimo oparcia na ludowej tradycji, zwyczajach i obrzędach, była jego autorskim pomysłem (np. "Wesele", "Na holi", "Nomowiny", "Godni cas", "Na odpuście"). Reżyserował regionalne sztuki teatralne, między innymi autorstwa Juliana Reimschüssela - "Piekielnica", "Klimek Bachleda" (kilkakrotnie i z różnymi zespołami). We wszystkich brał czynny udział jako aktor. Brał udział, a później także parokrotnie reżyserował pierwszą "operę góralską" Juliana Reimschüssela "Jadwisia spod regli". Objął kierownictwo artystyczne "opery góralskiej" Jan Paweł II na Podhalu (premiera w 2011).

Współpracował z Towarzystwem Miłośników Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Zakopanem grając w przygotowywanych przez nie sztukach (m. in. "Lykorz z nieswojej woli").

Przez wiele lat był jurorem w konkursach gwarowych, przeglądach zespołów regionalnych, konkursach tańca góralskiego i zbójnickiego odbywających się podczas "Karnawału góralskiego" w Bukowinie Tatrzańskiej oraz podczas Festiwalu w Żywcu i Międzynarodowego Festiwalu Folklorystycznego Ziemi Górskich w Zakopanem.

Józef Pitoń jest aktywnym działaczem Związku Podhalan (od 1957 roku).

Był także radnym pierwszej kadencji Rady Gminy Kościelisko w latach 1994-1998 oraz przewodniczącym Komisji Kultury. Był przewodnikiem górskim, ratownikiem i instruktorem narciarskim.

Józef Pitoń jest laureatem wielu nagród i wyróżnień honorujących jego wieloletnią działalność artystyczną i popularyzatorską. Otrzymał m.in.:

Odnaka Zasłużony Działacz Kultury- 1977

Zasłużony dla Miasta Zakopane

Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej

Zasłużony Członek Związku Podhalan

Złoty Krzyż Zasługi- 1992

Medal 25-lecia MFFZG- 1993

Członek Honorowy Związku Podhalan- 1996

Medal i nagroda im. Oskara Kolberga- 2004

Dyplom Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za szczególne zasługi w upowszechnianiu kultury ludowej- 2006

Nagroda jubileuszowa MFFZG w Zakopanem- 2008

Marka Tatrzańska- 2008

Nagroda Burmistrza Miasta Zakopane- 2008

Srebrny medal "Zasłużony Kulturze Gloria Artis"- 2011

Medal "Przyjaciel Ziemi Górskich" - 2013

Nagroda Województwa Małopolskiego Im. Romana Reinfussa – 2016

Liczne dyplomy uznania, medale i nagrody jubileuszowe od zespołów, w których działał ("Skalni", "Klimka Bachledy", "Bartusia Obrochty", .), organizatorów imprez regionalnych (Karnawału Góralskiego, Sabałowych Bajan i innych), Związku Podhalan (m. in. medal z okazji Światowego Zjazdu Górali Polskich, 2000, medal z podziękowaniem za operę o Janie Pawle II, 2011), podhalańskich gmin (np. Kościelisko, 2009) i innych organizacji.

Jest jednym z najbardziej zasłużonych mieszkańców Kościeliska, mimo wieku nadal zaangażowanym w społeczne i kulturalne życie wsi, na każdym kroku podkreślającym swoje przywiązanie do rodzinnej wsi."

2). złożony przez Wójta Gminy Kościelisko wniosek o nadanie tytułu Honorowy Obywatel Gminy Kościelisko dla Pana Józefa Kunca

„Pan Józef Kunc urodzony w 1963 roku w Istebnej legitymuje się ukończeniem studiów wyższych na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie, na Wydziale Wychowania Fizycznego, w zakresie wychowanie fizyczne, specjalność: nauczycielska. Posiada także świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie organizacji i zarządzania "Menedżer w Oświacie" oraz studiów podyplomowych w zakresie nadzoru pedagogicznego z elementami ewaluacji – obydwie ukończone w Wałbrzyskiej Wyższej Szkole Zarządzania i Przedsiębiorczości .

W styczniu 1983 r. uzyskał stypendium sportowe (I klasa sportowa w biegach narciarskich). W latach 1984r. do 1986 r. odbywał służbę wojskową w WKS „Legia” Zakopane i pełnił funkcję instruktora i trenera narciarstwa w SKS „Start” Zakopane.

Od stycznia 1986 r. nauczyciel wychowania fizycznego w SP w Dzianiszu a od 1994r. do 2022r. pełnił funkcję Dyrektora Szkoły Podstawowej w Dzianiszu, Zespołu Szkoły Podstawowej i Gimnazjum, a następnie Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Dzianiszu.

W chwili przejęcia najstarsza część szkoły liczyła ponad 100 lat i było tylko 5 sal lekcyjnych. Obecnie szkoła dysponuje 11 salami lekcyjnymi, salą komputerową, biblioteką, gabinetem pedagoga i logopedy, siłownią, placem zabaw, boiskiem wielofunkcyjnym oraz salą gimnastyczną.

W latach 1998 r. - 2000 r. nadzorował rozbudowę szkoły (nowe skrzydło).

W dniu 04.06.2001 r.- nadanie SP imienia Kurierów Tatrzańskich

Pan Józef Kunc prawidłowo dysponował środkami określonymi w planie finansowym jednostki. Kontrole potwierdziły, iż Pan Dyrektor doskonale zdawał sobie sprawę z odpowiedzialności gospodarowania środkami publicznymi. Systematycznie analizował wydatki budżetowe, co skutkowało racjonalnym i gospodarnym wykorzystaniem środków na realizację zadań statutowych.

Pan Dyrektor czynnie uczestniczył we wszelkich działaniach mających na celu pozyskanie

dodatkowych środków finansowych. W latach 2013-2015 Zespół Szkół w Dzianiszu realizował projekt w ramach działania 9.1 Wyrównanie szans edukacyjnych i zapewnienie wysokiej jakości usług edukacyjnych świadczonych w systemie oświaty Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki pn. "Wiedza z gimnazjum bramą do lepszej przyszłości", dzięki któremu przeprowadzono szereg zajęć pozalekcyjnych. Pan Dyrektor był koordynatorem merytorycznym tego przedsięwzięcia. Przez ostatnie lata Pan Józef Kunc dbał o bazę lokalową Szkoły Podstawowej, uzyskując środki na bieżące remonty nie tylko z budżetu gminy, ale również od rodziców, instytucji, mieszkańców Dzianisza poprzez różne działania, akcje. Dzięki swoim działaniom zapewniał odpowiednie warunki organizacyjne do realizacji zadań dydaktycznych i opiekuńczo-wychowawczych. W celu zwiększenia bezpieczeństwa w szkole uczniów oraz pracowników szczególnie dbał o bieżącą realizację zaleceń ze strony Stacji Sanitarно- Epidemiologicznej.

Pan Dyrektor w sposób rzetelny prowadził politykę kadrową w swojej jednostce. Zatrudniał pracowników z najlepszymi kwalifikacjami. Przez okres, w którym sprawował funkcję Dyrektora, udało się Jemu zebrać kadrę nauczycieli, która wzajemnie motywuje się do działania, ambitną, pełną nowych pomysłów i chętną do pracy.

Pan Dyrektor od lat bezgranicznie poświęca się pracy z dziećmi, w pełni zdając sobie sprawę z ogromnego znaczenia edukacji dla rozwoju dziecka. Starał się poznać możliwości i problemy swoich uczniów, oraz podejmować odpowiednie działania.

Pan Dyrektor bardzo dobrze współpracował z rodzicami, dbał o częsty kontakt z nimi, szybko reagował na niepokojące sygnały w zachowaniu i rozwoju uczniów.

Priorytetem dla Pana Józefa Kunc, jako Dyrektora Szkoły Podstawowej, zawsze było bezpieczeństwo jego podopiecznych i pracującego zespołu w czasie zajęć. Umiejętności negocjacyjne i społeczne Pana Dyrektora służą jego angażowaniu się w sprawy lokalne i samorządowe Gminy Kościelisko. Chętnie uczestniczy w posiedzeniach Rady Gminy Kościelisko, przyjmuje zaproszenia ze strony działających w Gminie Komisji. Współpracuje z jednostkami organizacyjnymi Gminy jak: Ośrodek Pomocy Społecznej, Centrum Usług Wspólnych w Kościelisku, Gminny Ośrodek Kultury Regionalnej. W zakresie merytorycznym współpracuje z Dyrektorami pozostałych Szkół działającymi na terenie Gminy Kościelisko. Często inicjuje spotkania z innymi Dyrektorami oraz z przedstawicielami organu prowadzącego: Wójtem Gminy, Sekretarzem Gminy, Skarbnikiem Gminy, Dyrektorem CUW.

Pan Józef Kunc jest osobą doświadczoną, wzorowo reprezentował swoją jednostkę na zewnątrz, dbał o jej wizerunek. Rzetelnie wywiązywał się z powierzonej Jemu funkcji Dyrektora i to zarówno w zakresie wychowawczym, dydaktycznym i opiekuńczym; jak i zarządzania jednostką oświatową.

Z pełnym zaangażowaniem interesuje się sprawami lokalnymi i samorządowymi Gminy Kościelisko. Dyrektor był też radnym powiatowym."

3). złożony przez grupę radnych z Witowa wniosek o nadanie tytułu Honorowy Obywatel Gminy Kościelisko dla Pana Kazimierza Długopolskiego

„ Kazimierz Długopolski od urodzenia jest mieszkańcem Witowa. Już w szkole podstawowej w 1961 roku zapisał się do klubu sportowego Start Zakopane i został zawodnikiem skoków narciarskich. Trenował pod opieką Stanisława Bukowskiego „Ojca”, a potem jego trenerem był Janusz Forteck. W 1967 roku zaczął trenować kombinację norweską i w 1968 roku został mistrzem Polski w kategorii junior młodszy, a następnie zajął 10-te miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów. Przez 15 lat był zawodnikiem kadry narodowej w tej dyscyplinie. W mistrzostwach polski w kilku dyscyplinach: skokach, kombinacji norweskiej i biegach sztafetowych zdobył łącznie 13 tytułów Mistrza Polski i 30 medali. Reprezentował Polskę w mistrzostwach świata, w tym zajął 9-te miejsce w 1978 roku w Lahti oraz w igrzyskach olimpijskich, w tym zajął 12-te miejsce w 1972 roku w Saporro.

Po zakończeniu kariery zawodniczej zdobył uprawnienia sędziego FIS i w latach 1994-2010 był sędzią wielu zawodów w skokach narciarskich pucharu świata i mistrzostw świata.

Wielką zasługą dla młodego pokolenia w Gminie Kościelisko jest praca trenerska Kazimierza Długopolskiego, który pracował przez wiele lat z młodzieżą z Dzianisza, Witowa i Kościeliska, a do dzisiaj prowadzi zajęcia na skoczni w klubie AZS Zakopane. Był pierwszym trenerem m.in. Grzegorza Sobczyka, Macieja Kota, Andrzeja Stękały, Wojciecha Topora, Jakuba Kota i Krzysztofa Miętusa.

Za zasługi w dziedzinie sportu otrzymał Medal Zasłużony Mistrz Sportu, Brązowy Krzyż Zasługi, a w 2019 r. podczas gali z okazji 100-lecia PZN, Ministerstwo Sportu i Turystyki przyznało Kazimierzowi Długopolskiemu Złotą Odznakę „Za zasługi dla sportu”.

W życiu osobistym Kazimierz Długopolski jest żonaty z Krystyną z domu Boblak i jest ojcem oraz dziadkiem. Syn Krystian był skoczkiem narciarskim.

Obok pasji i kariery sportowej Kazimierz Długopolski jest człowiekiem zaangażowanym w życie społeczne Witowa i Gminy. W latach 1988-1994 był radnym Gminy Tatrzańskiej, a w latach 2010-2014 był radny Gminy Kościelisko, w tym sprawował funkcję przewodniczącego Komisji Spraw Obywatelskich.

Aktywnie działa w Oddziale Związku Podhalan w Witowie od 20 lat, a przez kilka kadencji pełni funkcję przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego i czynnie bierze udział w zawodach Pucharu Witowa, Rajdu Rodzinnego oraz Witowiańskiej Watry.

Ciągle jest aktywny w działalności lokalnej, a w obecnej kadencji pełni funkcje Przewodniczącego Rady Sołectkiej i organizuje zebrania w ważnych sprawach gminnych.

Opisane zasługi są tylko częścią wieloletniej działalności Kazimierza Długopolskiego w środowisku lokalnym naszej Gminy, ale kilkudziesięcioletnia praca i zaangażowanie sięga daleko poza Gminę Kościelisko, dlatego wnosimy o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Gminy Kościelisko”.

Ad.3

W tym punkcie głos zabrali laureaci, szczególnie dziękując Radzie Gminy za ich uznanie i uhonorowanie, a następnie Wójt Gminy Kościelisko Roman Krupa:

„Szanowni Laureaci,
Panowie Przewodniczący,
Panie Starosto,
Panowie Wójtowie,
Szanowni Radni,
Dyrektorzy jednostek, Referatów naszego Urzędu i Gminy
Prezesa jednostek OSP
Drodzy zebrani,

Witam Was wszystkich bardzo serdecznie. Bardzo się cieszę, z tego dzisiejszego spotkania. Radość, bo grono honorowych i zasłużonych obywateli naszej Gminy powiększa się.

Po raz drugi w historii naszego samorządu nadaliśmy tytuł Honorowego Obywatela Gminy Kościelisko. Wcześniej, bo w 23.04.2003 r. wyróżnienie to zostało przyznane księdzu Janowi Pitoń.

Z kolei kolejne 2 osoby otrzymały tytuł „Zasłużony dla Gminy Kościelisko”. Gratuluję.

Dzisiaj w sposób szczególny, dziękujemy tym siedzącym tu na scenie osobom za pracę jaką wykonały na rzecz naszej społeczności, samorządu, na rzecz naszej gminy.

Pozwólcie, że pogratuluję naszym laureatom, zwracając się do każdego z nich. Zacznę od Pana Józefa Pitonia, Honorowego Obywatela Gminy Kościelisko. Dla mnie zawsze Pan Józef. Nie ukrywam, osoba do której żywię bardzo duży szacunek.

Tytuł Honorowego Obywatela Gminy Kościelisko jest wyrazem najwyższego uznania. Nadawany jest osobom szczególnie zasłużonym dla Gminy, jej rozwoju, popularyzacji wiedzy o Gminie i jej historii, których działalność przyczyniła się do wzrostu promocji gminy w dziedzinie życia społecznego, politycznego i gospodarczego lub nauki, kultury, sportu. Tytuł jest nadawany wybitnym osobowościom.

Nie mam żadnej wątpliwości, że Pan Józef Pitoń jest taką właśnie osobą.

Pan Przewodniczący w swojej laudacji, przedstawił, proszę mi wierzyć, nie we wszystkich szczegółach biografię Pana Józefa. Tam sporo informacji jeszcze mogłoby się znaleźć. Usprawiedliwiając ten fakt dodam, że nie sposób tego po prostu wszystkiego wymieniść. To życiorys, którym spokojnie bylibyśmy w stanie „obdzielić” kilka osób.

Nie ma Szanowni Państwo, przynajmniej ja nie znam osoby bardziej kojarzonej z Podhalem, Tatrami, górami, osoby bardziej łączonej z Kościeliskiem, kulturą, tradycją niż Pan Józef Pitoń.

Ciężko mi jest też sobie wyobrazić osobę, która by go nie znała, albo chociaż o nim nie słyszała. To nie jest możliwe.

Najlepszy podhalański gawędziarz, najlepszy tancerz, najlepszy... i tu moglibyśmy dalej wymieniać: ...nauczyciel, instruktor, przewodnik. Wybitna postać.

Jak się to wszystko analizuje, co wydarzyło się dotychczas w życiu Pana Józefa, to może się wydawać, że jemu to wszystko czego dokonał, przyszło bardzo łatwo.

Wtedy warto jednak sięgnąć do jego opowiadań, wspomnień. Wyraźnie z nich wyłania się obraz niełatwych czasów, w których przyszło mu żyć, działać, realizować swoje pasje. Tym bardziej zatem powinniśmy mieć szacunek dla tych dokonań.

To na co ja zwróciłem uwagę, to to, że w tych opowiadaniach Pan Józef praktycznie w ogóle się nie skarży. Po prostu opisuje te czasy, we właściwy sobie sposób, przywołując piękne wspomnienia okresów, swoich przyjaciół.

Od Mariusza, sekretarza naszego Urzędu, kiedy od czasu do czasu zapytam co tam słuchać u Pana Józefa, to z reguły dowiaduję się, że teść cały czas jest gdzieś w ruchu, cały czas jest w terenie. On tak po prostu ma, musi coś robić.

I to często się powtarza kiedy rozmawia się z innymi na temat Pana Józefa. Ruch, moc tworzenia, działania, wykorzystywania chwili. Zresztą sam Pan Józef mówi: „nie wyobrażam sobie, żeby siedzieć w chałupie i nic nie robić. Dlatego trudno mnie zastać w domu”. Proste, proste.

Kolejna ciekawostka z opowiadań.

Słuchajcie.

Pan Józef nigdy nie planował zostać literatem. Samo tak wyszło dzięki przyjaciołom i znajomym. Z tego miejsca zatem duże podziękowania dla wszystkich przyjaciół i znajomych, dzięki którym te opowiadania powstały.

Kończąc, chciałem Was wszystkich zaprosić na specjalny pokaz filmu „Niespokojny duch Józefa Pitonia”, który będzie miał miejsce 04.08.2022 r., w Kościelisku. Wtedy w całości oglądniemy pokazany dzisiaj zwiastun filmu i będziemy kontynuowali opowieść o Panu Józefie.

I na koniec cytuję, wypowiedź Pana Józefa, która bardzo mi się spodobała, bo oddaje ona cały jego charakter i sposób patrzenia na świat. Przygotowując dzisiejsze przemówienia znalazłem ją w wydawnictwie Bartłomieja Jureckiego, „Twardy Jak skała. Portrety polskich górali”. Pan Józef mówi: „Trzeba myśleć po góralsku”

Panie Józefie. Za to myślenie, myślenie po góralsku, przez te wszystkie lata serdecznie dziękuję.

Jest Pan jednym z najbardziej zasłużonych mieszkańców Kościeliska, mimo wieku nadal zaangażowanym w społeczne i kulturalne życie wsi, na każdym kroku podkreślającym swoje przywiązanie do rodzinnej wsi. Słowa: „Kościeliska to dla mnie najważniejsze miejsce na świecie” często słyszymy.

To była najwyższy pora, na najważniejsze wyróżnienie, jakie samorząd, społeczność, radni mogą przyznać.

Bardzo się cieszę Panie Józefie, że w dniu dzisiejszym będąc ludźmi wdzięcznymi i szczęśliwymi, że mamy takiego mieszkańca mogliśmy wręczyć Panu tytuł Honorowego Obywatela Gminy Kościelisko. Gratuluję.

Przechodząc do tytułu „Zasłużony dla gminy Kościelisko” wspomnę, że tytuł ten stanowi wyraz naszego Podziękowania i uznania. Nadajemy go dziękując wyróżnionym za zasługi na różnych polach działalności, na różnych polach ich aktywności zasługi które w sposób widoczny i niepodważalny przyczyniły się do rozwoju naszej gminy.

Zacznę od

Kazimierza Długopolskiego.

Od urodzenia związany z Witowem. Sportowiec, trener, sędzia, społecznik.

Zacznę od sportu.

Sport to z reguły aktywność, energia. Kazimierz posiada te cechy.

Mistrz: 8-krotny mistrz Polski, 7-krotny wicemistrz kraju, Uczestnik Mistrzostw Świata.

Trener a przy tym nauczyciel i wychowawca. Sędzia FIS - najwyższa klasa.

Z dzieciństwa dobrze to pamiętam. Skoki i Kazimierz Długopolski. Tak to się składało.

Po zakończeniu kariery zawodniczej zajął się szkoleniem młodzieży z Dzianisza, Witowa i Kościeliska. Do dzisiaj prowadzi zajęcia z dziećmi i młodzieżą na skoczni. Tak naprawdę, nie wchodząc w szczegóły, cały ten cykl szkoleniowy, poszukiwania kolejnych talentów w skokach narciarskich, wśród młodzieży z Podhala, utożsamiam z osobą Kazimierza. Widzę go regularnie, kiedy w swoim busie z młodymi ludźmi, przemierza nasze wsie, zabierając zawodników na treningi. Próbując zaszczepić w nich miłość do tej dyscypliny.

To wychowanie, które dokonuje się przez sport ma ogromne znaczenie. Zasady, reguły, określone wartości. To przenosi się na dalsze etapy życia. I za to wychowanie przez sport dzisiaj również, dziękuję.

Przy sporcie Szanowni Państwo mówiłem o aktywności i energii Kazimierza. To przy jego działalności społecznej chciałem powiedzieć nieco więcej o szczerości i konkretności.

Bo oprócz kariery i działalności sportowej, Kazimierz Długopolski to także osoba zaangażowana w życie społeczne naszej Gminy.

W latach 1988-1994 był radnym Gminy Tatrzańskiej a w latach 2010-2014 radnym Gminy Kościelisko, będąc w trakcie kadencji przewodniczącym Komisji Spraw Obywatelskich. Mieliśmy w tym czasie okazję współpracować w Radzie. Konkretny i tematyczny. To dobrze pamiętam. Nie przegadujący tematów. Mający swoje zdanie, którego umiał bronić.

Szczery. Ja sobie tę cechę Kazimierza bardzo szanuje. Mówienie wprost. Nawet rzeczy, których inni nie chcą usłyszeć a są one przecież zgodne z prawdą. Dzisiaj tak brakująca umiejętność.

W obecnej kadencji pełni funkcję Przewodniczącego Rady Sołectkiej.

W Związku Podhalan Oddział Witów od 20 lat, przez kilka kadencji pełnił funkcję przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego,

Taki jest nasz laureat nagrody Zasłużony dla Gminy Kościelisko. Gratuluję.

Józef Kunc, zasłużony dla Gminy Kościelisko.

36 lat jako nauczyciel...

28 lat na stanowisku Dyrektora...

Tak naprawdę całe życie zawodowe poświęcone sołectwu Dzianisz.

Ukończone studia wyższe na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie, na Wydziale Wychowania Fizycznego, w zakresie wychowanie fizyczne, specjalność: nauczycielska.

Od stycznia 1986 r. nauczyciel wychowania fizycznego w SP w Dzianiszu a od 1994 r. do 2022 r. pełnił funkcję Dyrektora Szkoły Podstawowej w Dzianiszu, Zespołu Szkoły Podstawowej i Gimnazjum, a następnie Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Dzianiszu.

To jest istotne, bo to na lata ukształtowało jego sportowy charakter i umiejętność zjednywania sobie ludzi. Takie mam przekonanie.

Szkoła w Dzianiszu dziś a w 1994 roku, kiedy obejmował funkcję Dyrektora, to dwa zupełnie inne światy. I to w decydującej mierze jego zasługa.

Ja osobiście szkołę w Dzianiszu, cały ten czas związany z jej funkcjonowaniem, identyfikuję z osobą Józefa Kunca. Szkoła Dzianisz dla mnie = Pan Dyrektor Józef Kunc. Takie równanie mam w głowie.

Z mojej perspektywy współpracy zawsze szanowałem wiedzę, którą Dyrektor posiada i naturalność w dzieleniu się nią, z innymi osobami, z reguły Dyrektorami. Nasz minister Edukacji. Tej wiedzy, Panie Dyrektorze dzisiaj nam często brakuje.

Gratuluje wszystkich zmian dokonanych w trakcie tych prawie 30 lat, jakie miały miejsce w szkole i poza nią. Gdy na nie patrzę, to w moim przekonaniu miały one miejsce dzięki Twojemu zaangażowaniu wychodzącemu szeroko poza mury szkolne.

Dziękuję za wykazywane zainteresowanie sprawami lokalnymi, jak chociażby realizowanymi na terenie sołectwa inwestycjami.

Dziękuję za obecność na wszystkich Zebraniach Wiejskich, wsłuchiwanie się w występujące potrzeby i zabieranie głosu. To bardzo rzadkie by Dyrektor Szkoły był obecny na spotkaniach z mieszkańcami. By do tego stopnia identyfikować się z miejscowością.

Dyrektor Józef Kunc, dobrze odnalazł się w naszej społeczności.

Raz jeszcze w imieniu nas wszystkich tu zebranych, z serca za wszystkie działania na przestrzeni tych lat, na rzecz szkoły i sołectwa w Dzianiszu, dziękuję. Gratuluje tytułu „Zasłużony dla Gminy Kościelisko”. Życzę zdrowia.

Drodzy Laureaci.

Raz jeszcze gratuluje wyróżnień i tytułów jakie otrzymaliście. Dziękuję za Waszą działalność na przestrzeni wszystkich lat. Dziękuję w imieniu całej naszej społeczności. Czerpcie radość z tych wyróżnień, bo z dumą dzisiaj Wam je nadaliśmy. Macie przywilej używania tych tytułów, czego raz jeszcze Wam serdecznie gratuluje.

Wszystkiego dobrego. Dużo zdrowia.”

Ad.4

Na tym o godz. 15.50 Przewodniczący Rady Gminy Kościelisko zamknął Uroczystą Sesję Rady Gminy Kościelisko zapraszając zebranych na obiad do Karczmy „Polany”.

Protokołowała: Aniela Ustupka